

ANGLIÆ VII TABULA,

Has quatuor Insulas sub Anglorum Imperio comprehensas habet: *Mona*, sive *Anglesey*, *Veſtam* vulgo *Wight*, *Gerſey* & *Garnſey*.

Mona.
Nomina.
Situs.
Soli fertilitas.

*Imperium majo-
rum.*

Opida.

Veſta.
Nomina.

Septima & postrema Angliæ Tabula has quatuor Insulas sub Anglorum Imperio comprehensas habet: quarum priores duæ videlicet *Mona* & *Veſtis* ad littus Angliæ, posteriores vero duæ *Gerſey* & *Garnſey* juxta Galliæ littus sitæ sunt. Prima est *Mona* Britannis etiam *Mon*, *Tirmon*, & *Tyns Dowyll*, id est, *Insula opaca*, Saxonibus *Moneze*, tenui freto *Menai* a Britanniae continente divisa. Insula nobilissima, antiqua sedes Druidum, cujus longitudo est plus minus 22 mill. Anglicorum, latitudo 17, ambitus vero 60. Insula hæc, *quamvis*, ut inquit Giraldus, *arida, saxosa, aspectu inamœna, & deformis*, suo tempore videretur; nunc tamen amœna, & culta est, triticique proventu adeo fecunda, ut *Mare Wallie* vulgo appelletur. Lapidem etiam habet molares, & alicubi terram aluminosam, è qua alumen, & calchantum conficere non ita pridem cœperunt. Re etiam pecuaria satis est opulenta. Ea autem a Paulino Suetonio, & Iulio Agricola in Romanum Imperium redacta, ut ex Tacito scriptore gravissimo refert Camdenus. Multis post sæculis ab Anglis devicta in eorum nomen concessit, *Anglesey* quasi Anglorum Insula dicta. Hoc etiam addit Camdenus: Romanorum in Britannia jam divergente Imperio, Scotos ex Hibernia in hanc etiam irrepsisse. Nam præter tumulos fossa circumdatos, quos Hibernicorum casulas vocant, etiam locus est *Tn hericy Gwidil* ab Hibernicis denominatus, qui Duce Sirigi, Britannos eo loco fuderunt, ut Triadum libro memoratur. Nec ab Anglis solum, verum etiam a Norwegis graviter divexata fuit. Anno enim M. Æthelredi clasis totam Insulam circumvecta hostilem in modum devastavit. Postea Hugones duo Normannici, alter Cestriæ, alter Salopiæ Comes gravissime affligerunt, castrumque *Aber-Lliemoc* ad coercendos Incolas extruxerunt; verum *Magnus* Norwegus eo tempore ad hanc appulſus Hugonem illum Cestrensem sagitta transfixit, & Insulam deprædatus disceſsit. Deinceps etiam Angli sæpius adorti sunt, donec Edwardus primus in suam potestatem redegerit. Villas numeravit olim 363; hodieque incolis frequens est. Verum primum opidum cenſetur *Bellus Mariscus*, vulgo *Beaumarish* quod in Orientali parte Edwardus primus in loco palustri construxit, & ob situm bello hoc nomine insignivit, cum prius locus *Bonover* diceretur, caſtroque munivit. Ab hoc secundum habetur *Newburge*, id est, *Novus Burgus*, Britannice *Rosſur*, quod ingestis arenis diu conflatum. Est hic quoque *Aberſraw*, Regia olim Wallorum urbs. Item sacrum promontorium quod Angli *Holy head*, Incolæ *Caer Guby* a Kibio viro sancto Hilarii Pictavenſis discipulo vocant. Incolæ ditissimi ac validissimi sunt, & Britannica utuntur lingua Angliæ penitus imperiti, licet Angliæ regibus per annos 300 cum reliqua Cambria paruerint. Sequitur *Veſta* sive *Veſtis* Britannis *Guith*, vulgo the *Tſle of Wight*, & *Whight*. Tam modico autem interfluente Euripo *Solent* olim dicto, a Continente Britanniae avulsa est, ut cohaſſe videatur, unde Britannicum illud nomen *Guith*, quod divortium denotat (ut Nennius habet) factum videtur: quemadmodum etiam Sicilia, ab Italia abrupta & secta, Latino vocabulo a secando, ut eruditissimo Iul. Scal. placet, nomen invenit.

Ex